

המודע לתפליין פרק עשרי עירובין ד:

ען משפט
נֶר מְזוֹה

מסורת הש"ס

ככלים. עצמוני מון גונולס קומילו נס. בקיו לאן קריימע (ע"י מלך) ⁽¹⁾
הנישט האלט נוות נור קאך קרי נס סוקו
ע"י צמיס חוויא טיטס זיטרא ליל נז' זונ
קאך לאן מונר אוון סקאנר
טיטס זיטרא ליל נז' זונ מהונט
הנישט האלט נוות נור קאך קרי נס סוקו
הנישט האלט נוות נור קאך קרי נס סוקו
טיטס זיטרא ליל נז' זונ מהונט
קאך קאלה רעטה: נור. כמו נזה
געניאט אוניאט. מנ ווילס ומולטן:

הנהות הב"ח

גלאון הש"ס

הנחות הנ"א

מוסך רשי

רבינו הנאנל
הדור השני, שי' מילאון
משום שזרין טיש על השום
בבבון כבור נטש מבור להן,
בבבון טש. מאי זור החיק
בבבון אמאר זור השקיין
בבבון התיוות. ונוווחו
בבבון כבורי. וויש רח תחנן
בבבון ביר טומיה כנ
בבבון עטם. עטם לא
בל בל בירוחות וויזו
אללא ו בלבד, וכשעל
בבבון חוו עלייה
בבבון התיוות. לא
בבבון כבורי מה
הכרייה לנו,

ובגלל אלה אחרות הבחין
במאה ובמי ר' יוחנן בן
שמעון שמאל הפסנויות טמא
בעשה אף הטעאה, יצא
תונאי, ותונן שער שנמצא
במקדש פטור. ורחין
תנותו וכור. ועשרה כתנהן,

תרו בה כיתנא אסר להו: ובמאור הcker:
מאי באר הcker אמר שמואל בר שהקרו עליה
דברים והתיירוה מיתיבי לא כל הבורות קורתו
התירו אלא ובלבד ואוי אמרת שהקרו דברים
עליה מי ז' בלבך אלא אמר רב נחמן בר
צוחק באר מים חיים שנאמר 'הקר ביר'
מיימה וו' גופא לא כל הבורות קורתו
התירו אלא ובלבד וכשעליו בני הנלה חט
עליה ונובאים שביניהם התירו להן ולא
^ונובאים שביניהם אלא מנהג אבותם בידיהם:
מתני' שרען שנמצא במקרא כהן מוציאו
בஹינו שלא לשוחת את הטומאה דברי רבי
יוחנן בן ברוקה רבי יהודה אומר 'מצbatch של
ען שלא לרבות את הטומאה מהיכן מוציאין
ארון מן ההיכל ומן האולם ומבן האולם
יעקיא אומיר בכל מקום שחויבין על זורנו
מויצאיין אותו יושאר כל המוקמות כפין
מר מקום שהחריו לך חכמים משקל נתנו
שם שבות: **גמ'** אמר רב טבי בר Kisna
שרען למקרא חייב ^ושרען עצמו פטור מאי
נקבה תשלחו מי שיש לו טהרה במקורה
למא מסיע לה מוכר עד נקבה תשלחו
ויסוי תגליל מי טעמא לאו משום ^ודרלית
ונעשה אב הטומאה יצא יכל' הרס שאינו
אי שרען שנמצא במקרא כהן מויצאי בהמיינו
ר' רבי יוחנן בן ברוקה רבי יהודה אומר בצתה
את הטומאה מי לאו בהא קא מיפלגי דמאן
מכנים שרען למקרא חייב ומ' ד' שלא לרבות
דר לא ידכלי' עלמא חייב והכא בהא קא מיפלגי
מוד סבר אפשר טומאה עדיף אלא בהני תנאי
מאי לאו בהא קא מיפלגי דמאן דאמר מורה
ש פטור ומאן דאמר מכולה עורה קסביר חייב
אמר

הצה: מפקין מון יולען חוטו. נזכרת: מן ספינל ומון פטול
ספינילן מל' ודו' כרכ'. לס' ייקם זו כנומורה דמיינו
ב' כולה עולות לרבי עקיבא לזכות: כוונון עליו פטולר
ב' (עמום ח') ר' ט' חומר. מפרש בגמלה (וקה). הליכין קה'!
נדרךן: קה' ב'. חנולת צבוגן (א) וכלה על ודו' מוסך לי
שי צוון נט' מטעמו כי נט' מטעמו לה מתיחסה לכך מי
תמה טה' קה' המכנים ר'ין חייך וטערמל לכל מוסך מוסך
ה' ב' דרכ' ונתקפה פעמים טהור לא' קה' גיטו מה' נט' זוכ'!
ה' לס' יט' צוון דלא' למדליך ולטמץ' הזכיר לא' קה' גיטו
כהן כל' צוון דלא' קה' יט' טה' סמויין למדליך קפלו' כהן לא' קה' גיטו מה'
ד' דפרישיטים גיטל' לו מגע הקמת דמת' קה' נט' גיטו טה' מה'
טערמל' יט' וגעפס' בגונעת טערמל' עד' גערל' פ' נט' גיטו
ה' מון ה' לדס' באל' כל' חיק' קה' יט' גיט' לא' קה' גיטו טה' כל' גיט'
(ב' וק' פ') מדיך כל' חיק' דקרין' יט' וטנו' דס' לא' קה'
ג' גע' ז' בטומן' וו' לא' דעל' דקרין' יט' וטנו' דס' לא' קה'
ה' ג' קריין' קה' ואגעפס' בגונעת: מלן דמל' קעל' לפטונו
ה' הילעטנט: סמיאין פראן גיטין: פאוי' (ט' עד' ק). מלהוט' וו' ז' מון
מר מושר' לא' מפקין' ז' קה' נט' מפקין' ז' קה' גיט' קה' גיט'
גיט' קה' וו' וטול' ומיסיל' ז' דמפקין' ז' קה' דמפקין' ז' קה'
אלא מגה' אבהה' בירודין. ירושל' שער' עליה' כרכ'. מפגין' שער' טמא.
רבא גדרי הוא טפא איזו געשה לטמא.

ולומוח דברי ר' ש בן נם ר' כרת וועל שנחנו חטא משען עלייו פסחים רבי שמunning כל שלא התירו לך אלא אמר שמואל המכנים טמא טעמא אמר קרא מוכר וערת ציא שרען שאן לו מורה פרט לכלו חרש דברי רבי ליה טהרה במקה לא מי געשה אב הטומאה לימה כר של לא לשורה את הטומאה דרכן של עץ מוציאו שלא לרבות ואמר שלא לשחות קסביר ר' קסביר המכנים שרען למסך ר' מר סבר שהוי טומאה עריף רתנן מהין מוציאין אותו כו' לא קסביר המכנים שרען למוכר

קס גוזר מהי הנקה הנכונות בטן
כשר ומיוחה עד סמץ'ך: כל מקו
בדלה ליה ותולמי מדלה ליה יא
לגולו-בָּסֶס. סירוטו מבדה מין פטם כו-
גַּמְּן אמנים טעם אַפְּן. כל נטעטל
וועד נקכָה פטלאו. מעדרך קְלִי כת
טערס געטניל: שרט לְלִי חרם.
לו טעלס אלט נצערטו: לו. ליטול
ויעשנות הא פטומלה גאנז ווועז ווועז
וילס דכלטער (הילך טו) ווועז עַל
נדילס פָּזָה הו צדער להט פָּזָה
לטעה פָּזָה הו כל נלע מדרס פָּזָה
גאנז גאנז גאנז וויל האיך ייגע זע
פטומלה עד שענער וויל הא מײַז
מה הא פטומלה מזער לייס קְרֵל
נדאייז פְּלָקְרָן רְבִזְרָן גְּמַכְתָּן
קורו וווענו וויאַס האַלְטָהִין גְּרוּ וויל
טנטון וויל גְּרִין לְלִי קְרִין זְבָּחָה
הילק נל הא מדרס מקמי לכוי אַטְוֹנָה
מלֵי נל הא נאָה קְרָן מִלְּפָנֵי דְמָן
מדווויכו-הילק נל הא מדרס זכום

עד א ב מה פ"ג מס' כה
כילה מקרת בלאה כ:
עו ג מה פ"ג מס' כה
מקרת בלאה כ:
עו ד מה פ"ג מס' כה
טומת מה כל ז
עו ה מה פ"ג מס' כה
כילה מקרת כל ז

שרץ במקרא חביב, שרץ
כל הרט שאינו (עושה)
במקרא כהן מוציאו בהכ
לא כובל עלמא בשפואל

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones